

Patofyziologie dýchání

Igor Sas
KARIM FN Brno

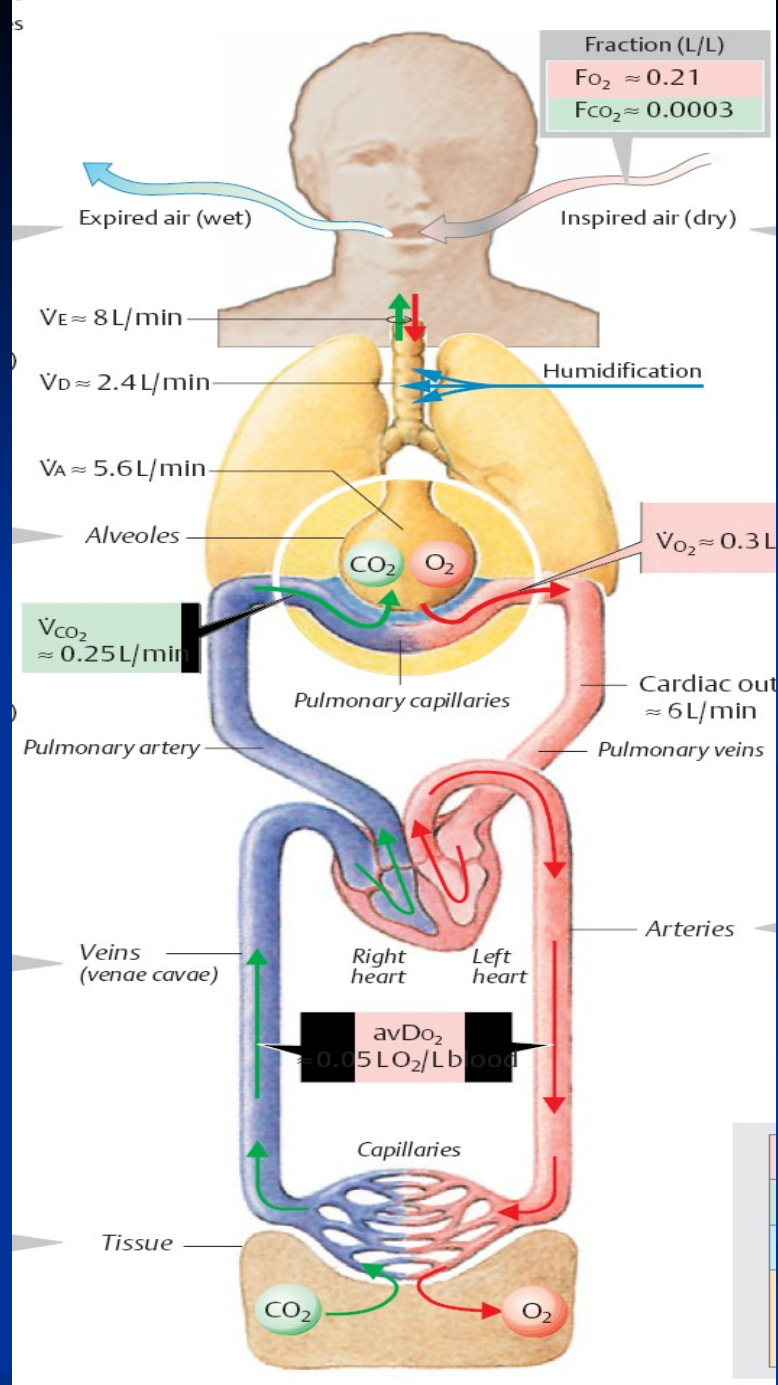
Fyziologické funkce plic

- Základním cílem je zabezpečit organismu přívod kyslíku a odstraňování oxidu uhličitého.
- Princip - výměna plynů mezi atmosférickým vzduchem a krví
- Cesta O₂ – alveoly – krev – tkáně – buňky – mitochondrie
- Metabolické funkce- přeměna AT II v ATII
- Významný účastník krevního oběhu

4 základní mechanismy

- ventilace plic – cyklický přívod vzduchu ze zevního prostředí do plic a opačně
- intrapulmonální distribuce – mísení vdechovaného vzduchu v různých oblastech plic
- perfúze – přívod a odvod krve v oblasti alveolů
- vlastní respirace – výměna krevních plynů mezi alveolárním vzduchem a krví v plicních kapilárách difúzí
- transport 250 mlO₂ a 200ml CO₂/min.

Transport plynů

Regulace dýchání

- **Nervové mechanismy mozkového kmene**
  - neurony v prodloužené míše a v pontu - tzv. respirační centrum. Do periferie jsou přenášeny bulbospinálními drahami a zabezpečují tzv. automatické dýchání.
- **Chemické detekční mechanismy - centrální chemoreceptory** v prodloužené míše , ovlivňovány změnami CO_2 , respektive změnami pH likvoru.
- **Periferní chemoreceptory (glomus caroticum a glomus aorticum)** detekují parciální tlak O_2 . Nicméně během hypoxie jsou ovlivňovány i změnami pH a PaCO_2 . Jsou stimulovány také hypoperfúzí.

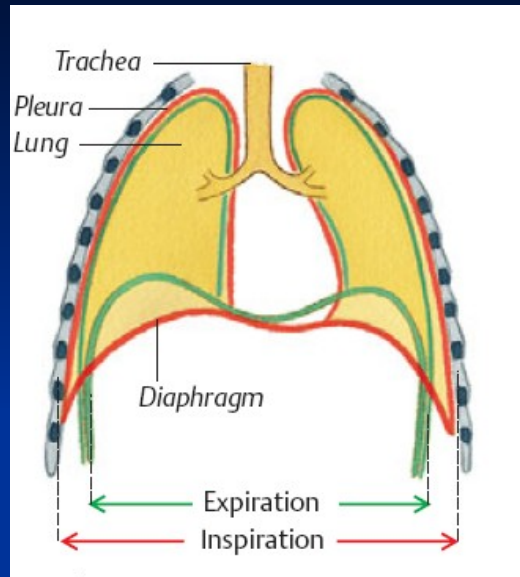
Regulace dýchání

- Pozn.- vzestup PaCO₂ vede k ovlivnění ventilace jak prostřednictvím CNS, tak prostřednictvím periferních receptorů, zatímco pokles PaO₂ je stimulem pouze pro periferní receptory.
- Reflexní mechanismy zabezpečují rychlejší přizpůsobení se ventilace aktuálním požadavkům:
- Suprapontinní mechanismy zprostředkují vlivy mozkové kůry a subkortikálních oblastí včetně hypothalamu a limbického systému na ventilaci. Uplatňují se při volném dýchání a při ventilačních změnách doprovázejících různé emoční stavy.

Mechanika dýchání

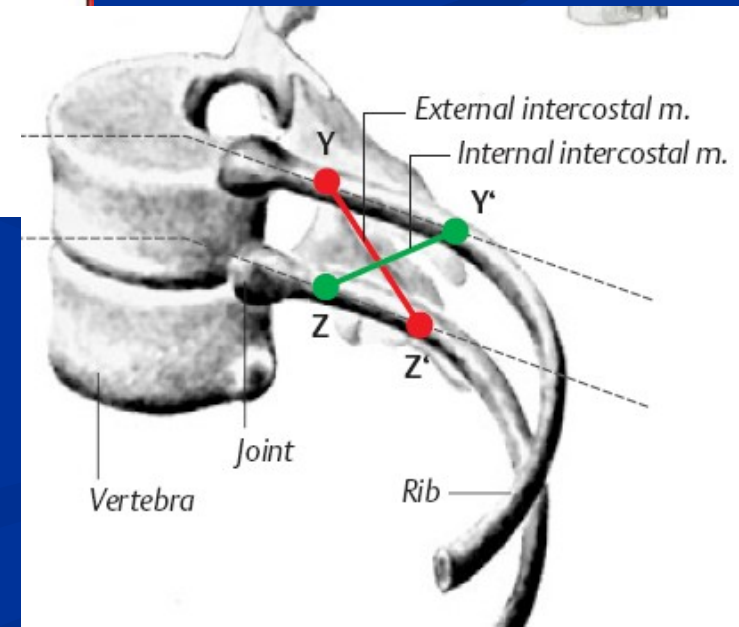
- Hnací silou je rozdíl mezi tlaky v alveolech a v zevním prostředí
- P_A musí být nižší než P_B během inspiria a vyšší během expiria
- Tyto tlakové rozdíly jsou vytvářeny činností dýchacích svalů- bránice a svalů hrudníku
- Svaly inspirační – bránice, m. scaleni a m. intercostales ext., exspirium pasivní, při usilovném výdechu – m. intercostales int. a svaly břišní stěny

Dýchací svaly

External intercostal muscles

Internal intercostal muscles

Plicní objemy

V_t- dechový objem cca 500ml

IRV- inspirační rezervní objem
2-3L

ERV-exspirační rezervní objem
1,5 L

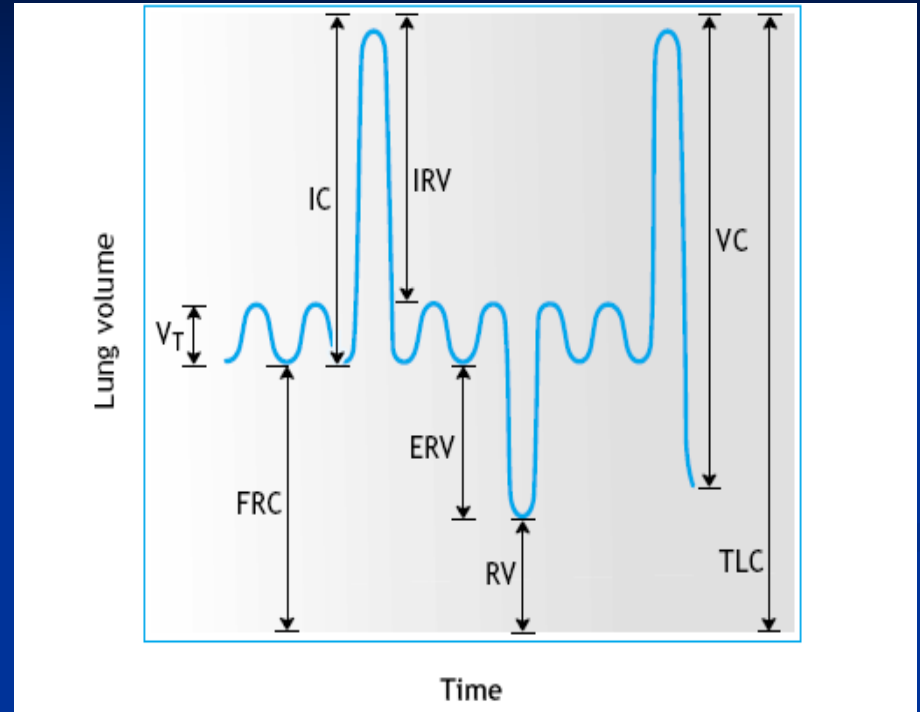
RV reziduální objem 1,5L

FRC funkční reziduální kapacita –
= ERV + RV

IC inspirační kapacita =V_t+IRV

VC-vitální kapacita=IRV+V_t+ERV

TLC totální plicní kapacita – RV+
IRV + V_t + ERV

Síly působící na plíce

- **1. Lung recoil-** jsou síly které vznikají při expanzi plíce (odrazivé síly)
- **2. Intrapleurální tlak- P_{PL}** tlak ve vrstvě tekutiny mezi listy pleury, je negativní $-5\text{cmH}_2\text{O}$, vede k expanzi plíce
- **3. Alveolární tlak P_A** = tlak alveolárního vzduchu, jeho změny vyvolávají proudění vzduchu do/z plic
- **4. Transpulmonální tlak= $P_A - P_{PL}$** , určuje stupeň inflace plíce

Compliance

- Plicní poddajnost C_L – míra pružnosti plic C_p , stěny hrudníku C_{cw} nebo celého respiračního systému. $C_L = 200 \text{ ml/cmH}_2\text{O}$

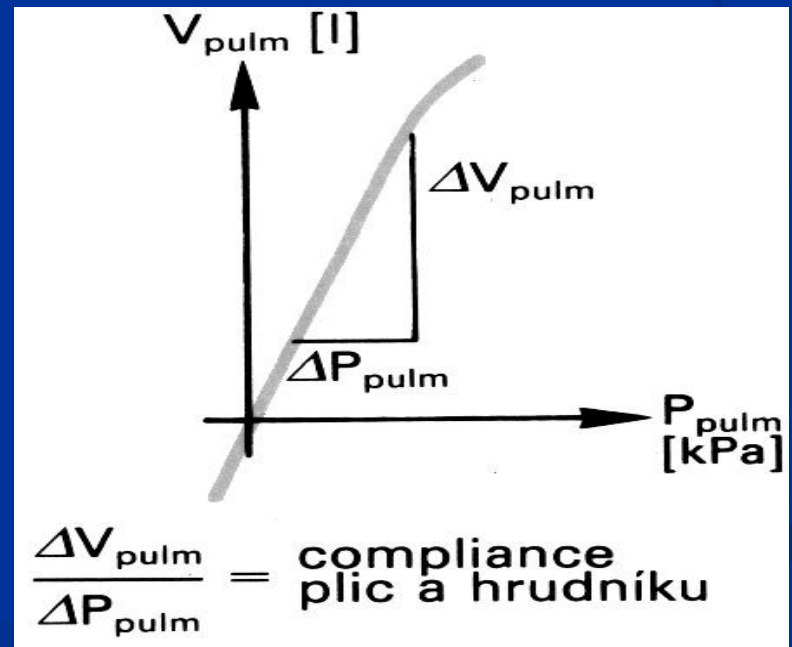
$$C_L = \frac{\Delta V}{P_{TP}}$$

- Změna objemu při změně transpulmonálního tlaku
- je volum-dependentní, při snížení V_t za jakékoliv příčiny klesá i compliance a naopak
- Statická a dynamická compliance

Compliance

- **Statická C** – je měřena v situaci, kdy všechny plicní jednotky jsou naplněny a objem je rovnoměrně rozšířen po celých plicích

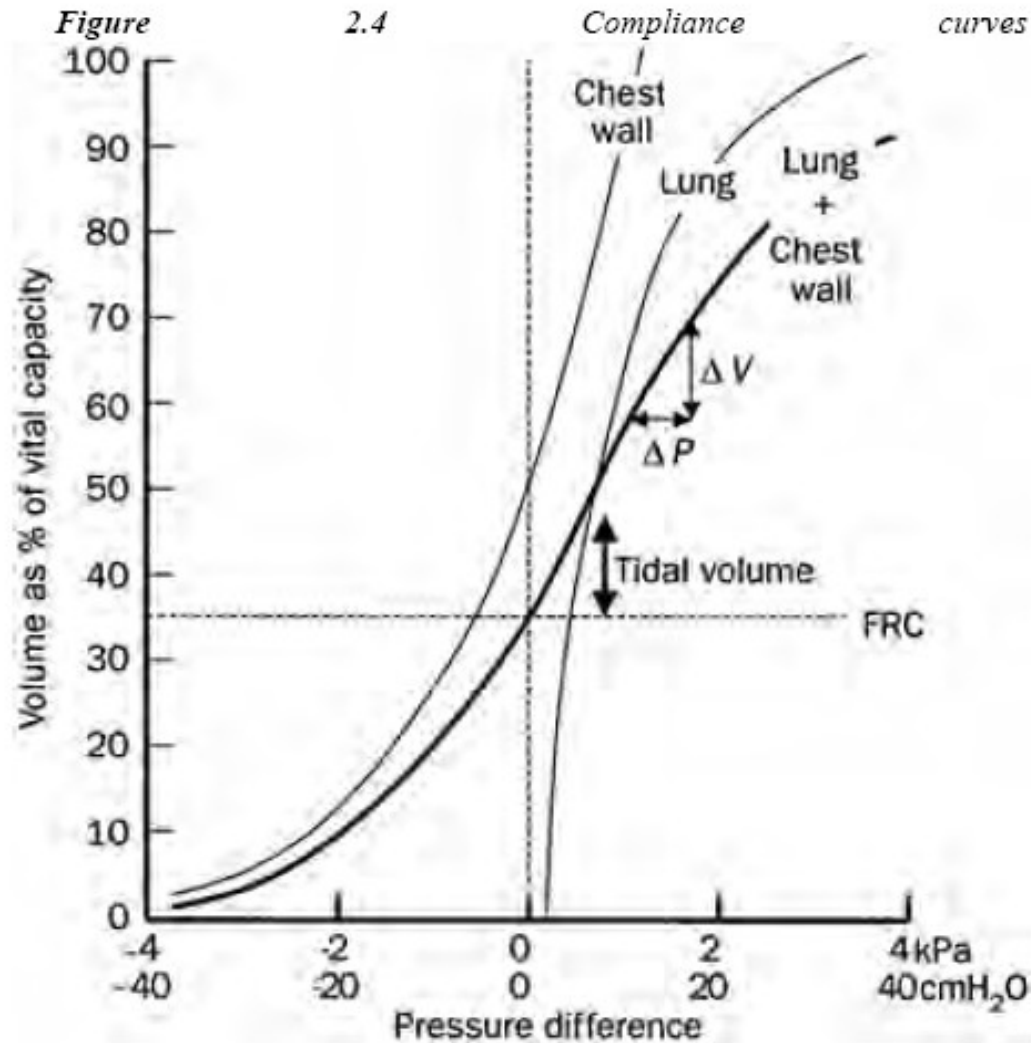
- určena aktuálním objemem inspirovaného vzduchu a hodnotou intrapulmonálního tlaku, naměřeného při relaxaci dýchacího svalstva. Normální hodnota je pro plíce 200 ml/cm H₂O, pro celý torakopulmonální systém 100 ml/cm H₂O.

Compliance

- **Dynamická C_{dyn}** – je určena změnami tlaku a objemu v průběhu normální ventilace
- **Měří se během nulového flow**, když je systém na krátkou chvíli zcela zablokován
- **počítá se z křivky tlak – objem**, registrované v průběhu celého inspiračně – expiračního cyklu
- **Vztah C_{stat} a C_{dyn} závisí na rozložení časové konstanty jednotlivých plicních jednotek**, kdy jednotky s dlouhou časovou konstantou jsou různě plněny

Compliance

for the lung and the chest wall and the combined curve.

Elastance

- Elastance
- Převrácená hodnota poddajnosti vyjadřuje tzv. elastanci (E) – smršťivost.

- $$E \text{ [cm H}_2\text{O/ml]} = \frac{\Delta p}{\Delta V}$$

Resistance DC

- Odděleně od elastických sil ventilace překonává odpor DC- cca 30% WOB, resistance HCD činní cca 50%, 10% pak periferní DC
- Rozdíl tlaků mezi DÚ a alveoly činí 0,5 - 2 kPa
- Průměr DC se mění během inspiria a expiria, během insipiria (při negativním P_{PL}) se rozšiřují, během expiria se zužují- důležitý mechanimus urychlení flow během výdechu (kašel).

Časová konstanta τ

- Kombinaci mechanických vlastností compliance a resistance DC nejlépe vystihuje časová konstanta alveolu
- τ každého alveolu je určena časem potřebným pro naplnění alveolu při konstantním tlaku
- Plnicí proces je exponenciální je vztahem compliance a resistance DC
- Za fyziologických podmínek je rozpětí konstanty poměrně úzké pro všechny plicní jednotky

$$\tau = RC$$

Inspirium

- časová konstanta se v různých partiích plic liší, což je za patologických stavů ještě zvýrazněno, liší se i rychlost a souběžnost plnění jednotlivých plicních částí
- jsou – li časové konstanty jednotlivých plicních partií stejné, potom i změna intraalveolárního tlaku v různých plicních partiích probíhá shodně
- distribuce ventilace nebude závislá na rychlosti, trvání či frekvenci inspiria a dynamická poddajnost nebude ovlivněna změnami dechové frekvence

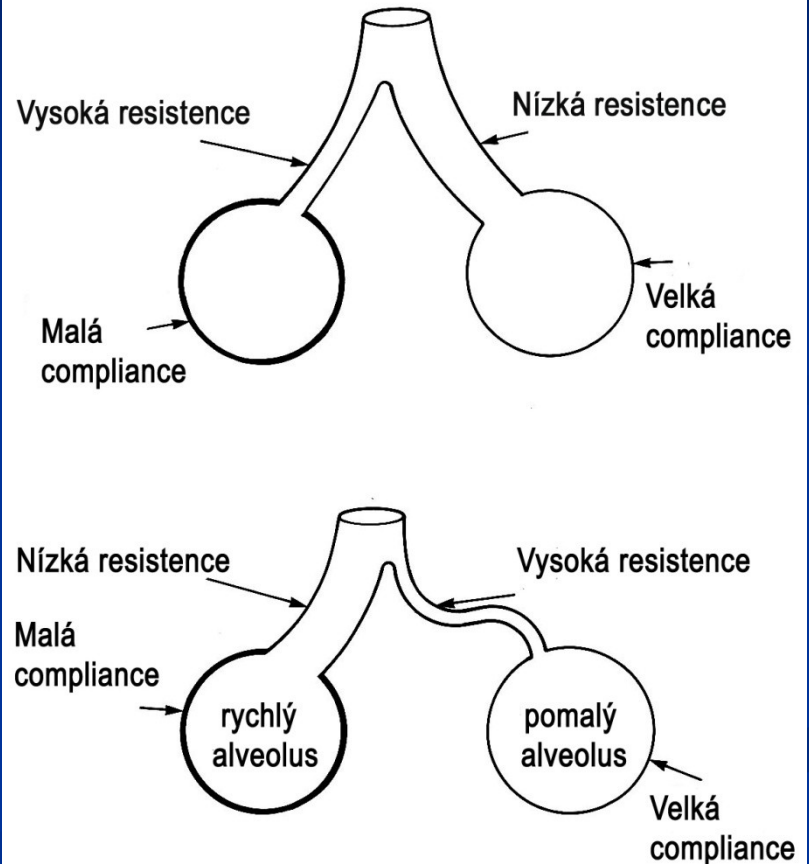
Inspirium

- Pokud jsou časové konstanty jednotlivých plicních partií odlišné distribuce vdechnutého plynu závisí na:
  - - rychlosti inspiračního proudu
  - - trvání inspira
  - - dechové frekvenci
- Výsledek- nehomogenní distribuce
- Při inspirační pauze dochází k redistribuci v plicních jednotkách s rozdílnou časovou konstantou

Inspirium

Při nedostatečně dlouhém inspiriu jsou přednostně ventilovány alveoly s kratší časovou konstantou, tedy alveoly s nízkou resistencí, compliance, nebo obojím (rychlý alveolus). Zařazení end-inspirační pauzy umožní redistribuci vzduchu i do alveolů s dlouhou časovou konstantou (pomalý alveolus)

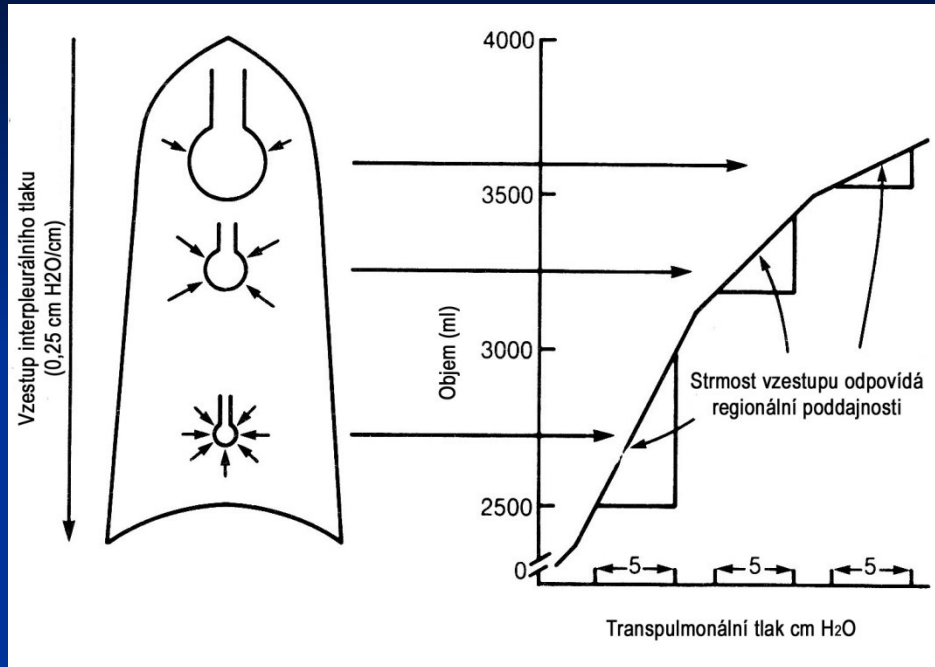
Elastické síly a plicní objemy

Expirium

- z větší části pasivní děj, daný elasticitou torakopulmonálního systému, i když svaly břišní stěny se do něj také zapojují
- Jestliže trvání expirační fáze nedovolí úplnou spontánní relaxaci torakopulmonálního systému, plicní objem na konci výdechu („dynamická“ FRC) je vyšší, než „statická“ FRC.
- Dochází k dynamické hyperinflaci, endexpirační P_{alv} je vyšší než P_{aw} . Vzniká auto – PEEP (PEEPi)
- výsledek nerovnováhy mezi trváním výdechové fáze a časovou konstantou

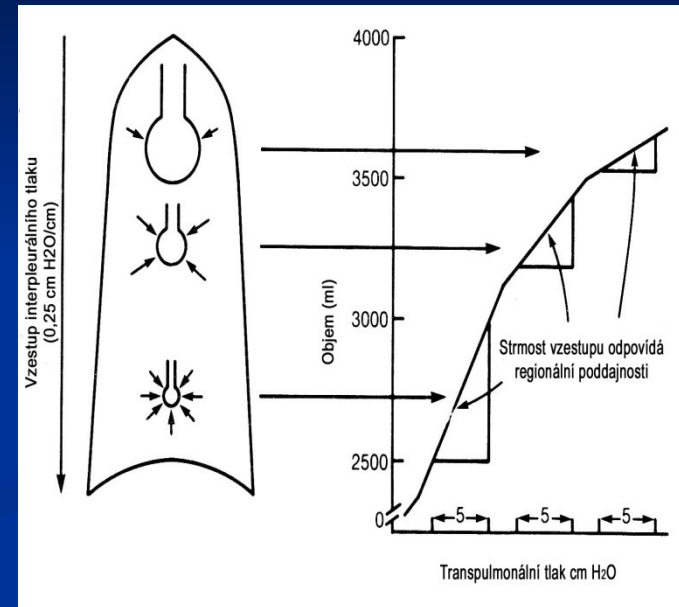
Distribuce ventilace

Negativní tlak není stejný v celé pleurální dutině. Směrem kaudálním stoupá 0,25 cm H₂O na každý cm vertikálního rozměru plic. Z toho plyne, že rozdíl tlaku v pleurální dutině mezi apikální a bazální částí je 7,5 cm H₂O a jelikož alveolární tlak je stejný v celé plíci, bude se směrem kraniokaudálním měnit transpulmonální tlak (PA – Ppl)

Distribuce ventilace

Okolní tlak, působící na alveoly je největší v bazálních (dependentních) částech plic, tyto jsou také nejvíce komprimovány a zaujmají nejmenší objem (4x menší než apikální). Jejich compliance je výrazně větší, než je tomu u nondependentních alveolů. Jejich ventilace se uskutečňuje na lineární části tlakově – objemové křivky. Jsou proto lépe ventilovány. Stran vertikální distribuce ventilace jsou tedy vždy lépe ventilovány dependentní (bazální) partie plic.

Při arteficielní ventilaci pozitivním přetlakem je však lépe ventilována nondependentní část plic. Obzvláště při poloze na boku v průběhu anestézie je nutné si uvědomit, že v tomto případě je lépe ventilována horní plíce.

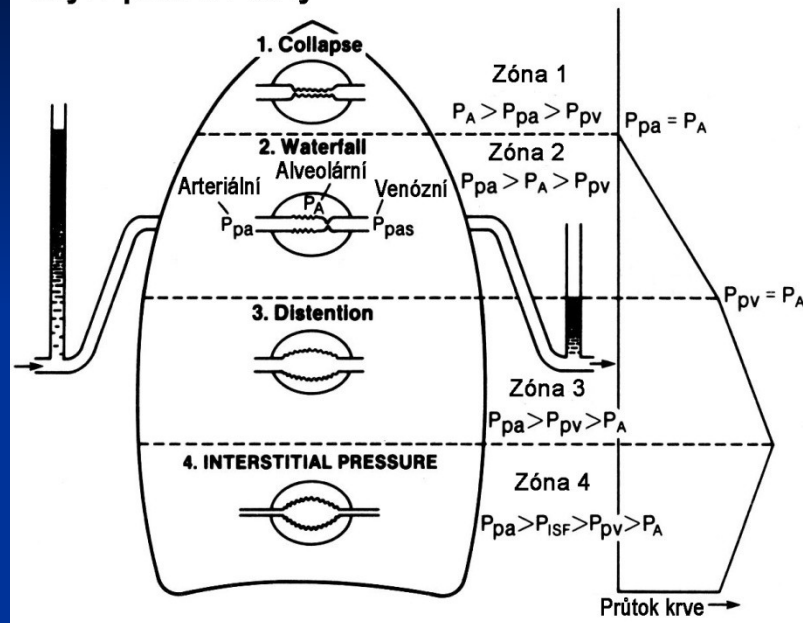
Distribuce ventilace

Westova zóna I - Intraalveolární cévy jsou stlačeny vysokým alveolárním tlakem, není perfuze

Westova zóna II - Arteriální tlak převyšuje alveolární, který je zároveň vyšší, než tlak venózní. Průtok je dán arterio-alveolární diferencí tlaků. Směrem k zóně 3 narůstá arteriální tlak a tím i průtok.

Westova zóna III- Arteriální i venózní tlak převyšují tlak alveolární, průtok je dán jejich rozdílem. Je ventilována i perfundována.

Čtyři plicní zóny

Westova zóna IV

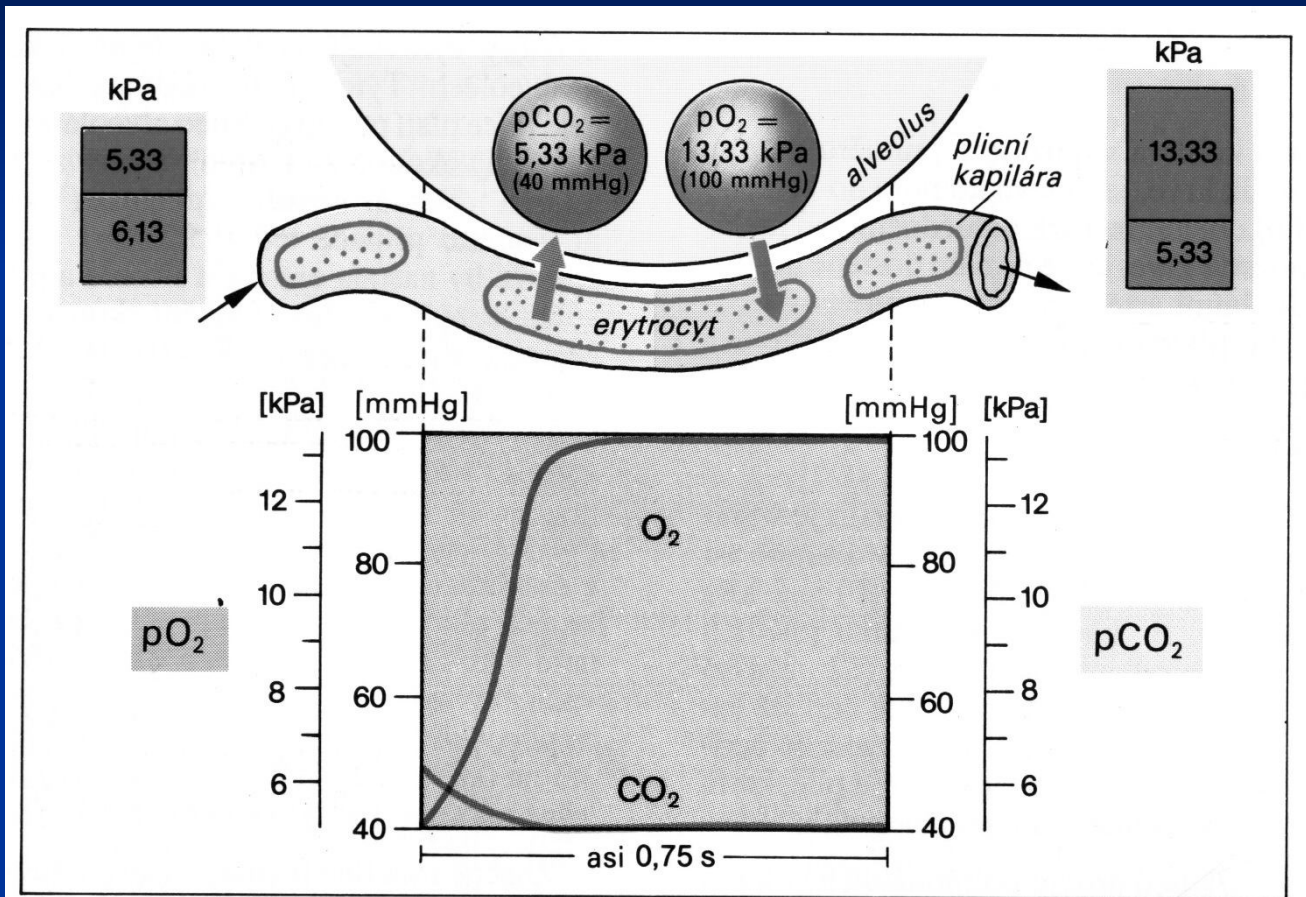
Existuje jen za patol. okolností, nemusí být ventilována Váha plic zde vede ke kompresi alveolů, vlivem hypoxické vasokonstrikce dochází k zvyšování resistance.

Pravo – levé plicní zkraty Q_s/Q_T

- Funkční zkraty vznikají perfúzí alveolů, které nejsou ventilovány. Vzniká hypoxie, která není doprovázena hyperkapnií, protože dobře ventilované alveoly jsou kompensatorně hyperventilovány. Jsou časté u mnohých chorobných stavů jako jsou například:
  - - atelektázy
  - - pneumothorax
  - - fluidothorax
  - - plicní edém
  - - pneumonie
  - - ARDS
- Při zkratech převyšujících 30 % zvýšení FIO_2 vede jen k nepatrnému zvýšení CaO_2 (oxygen content) v nezkratované krvi a k žádnému zvýšení CaO_2 v krvi zkratované. Proto zvyšování FIO_2 při velkých plicních zkratech není účinné. Naopak pozitivně se projeví zvýšení PEEPu.

Alveolokapilární výměna plynů

A. Výměna plynů mezi alveolem a krví

Alveolokapilární výměna plynů

- Pohyb O_2 a CO_2 mezi nitrem alveolu a Hb se děje prostou difúzí podle fyzikálních zákonů (Fickův zákon) na základě rozdílných parciálních tlaků těchto plynů v jednotlivých kompartmentech
- Tloušťka alveolokapilární membrány je 0,5 - 1 μm . - surfaktant, alveolární epitel, kapilární endotel a bazální membrána
- Ke snížení difúzní kapacity plic dochází při:
  - - zrychleném průtoku krve plicemi jako je tomu například při hyperdynamické cirkulaci
  - - snížení difúzní plochy (plicní emfyzém)
  - - prodloužení difúzní dráhy „alveolokapilární blok“ (plicní fibróza, edém)

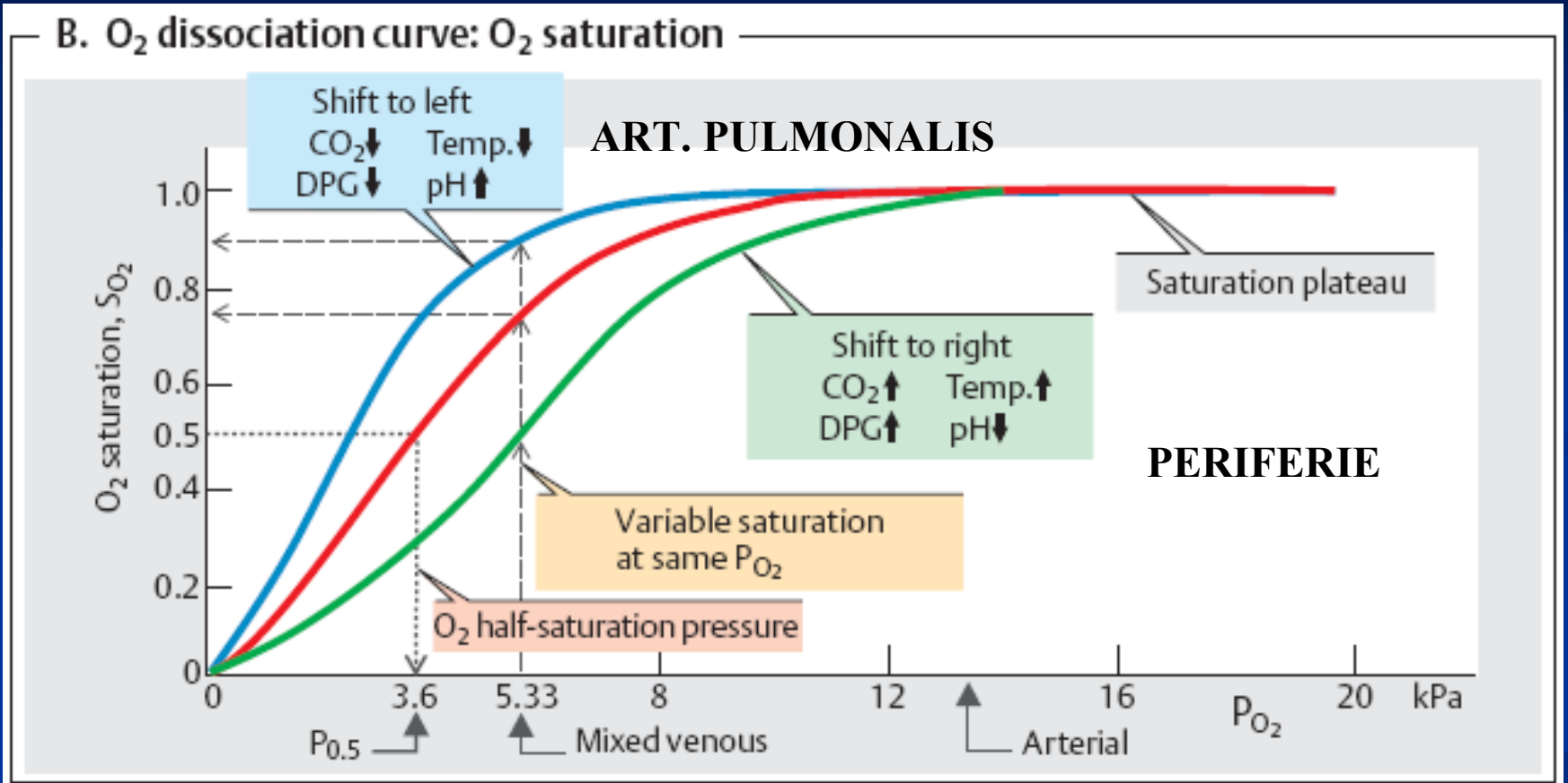
Vazba a transport O_2

- Funkce Hb – transport O_2 , CO_2 , pufr
- 1 mol Hb váže 1,35 ml O_2 při plné saturaci
- Při hladině Hb 150 g/l váže 0,203 L/ L krve
- SaO_2 vyjadřuje frakci oxyHb k celkové hladině Hb_{tot}
- Disociace O_2 je nezávislá na hladině Hb
- Změny afinity O_2 k Hb jsou identifikovatelné jako posuny disociační křivky O_2

Vazba a transport O₂

- Posun křivky doprava – snížení afinity O₂ k Hb
- při poklesu pH a /nebo zvýšení pCO₂, teploty, 2,3 BPG (bifosfoglycerátu) – na periferii
- Posun křivky doleva – zvýšení afinity O₂ k Hb,
- při zvýšení pH a/nebo poklesu pCO₂, snížení teploty, 2,3 BPG – v art. pulmonalis
- Disociační křivka CO je velmi strmá, i malé množství CO ve vdechovaném vzduchu uvolní O₂ z hemoglobinu

Disociační křivka O₂

Respirační selhání

- Neschopnost resp. systému zajistit normální výměnu plynů mezi atmosférou a buňkami
- Může být vyvoláno poruchou funkce plic, oběhu, hrudní stěny, dýchacích svalů a centrální regulace dýchání
- Dysfunkce plic, srdce, vazebné kapacity krve pro kyslík a kapilárního řečiště má velký vliv na rozvoj a průběh respiračního selhání
- $p_{aO_2} < 8 \text{ kPa}$ $p_{aCO_2} > 6 \text{ kPa}$

Klasifikace

- **Plicní příčiny-** dýchací cesty, alveolární prostor, intersticiium a plicní cirkulace
- **Vyjádřena hypoxie, hyperkapnie může a nemusí být, podle typu a závažnosti postižení, např. pneumonie, ARDS, embolie AP, astma, emfyzém, postižení intersticia**
- **Mimoplicní příčiny – většinou současně hyperkapnie a hypoxie, např. poruchy dých. svalů, centrální regulace, poruchy hrudní stěny- kyfoskolioza, PNO apod.,**

Hyperkapnické resp. selhání

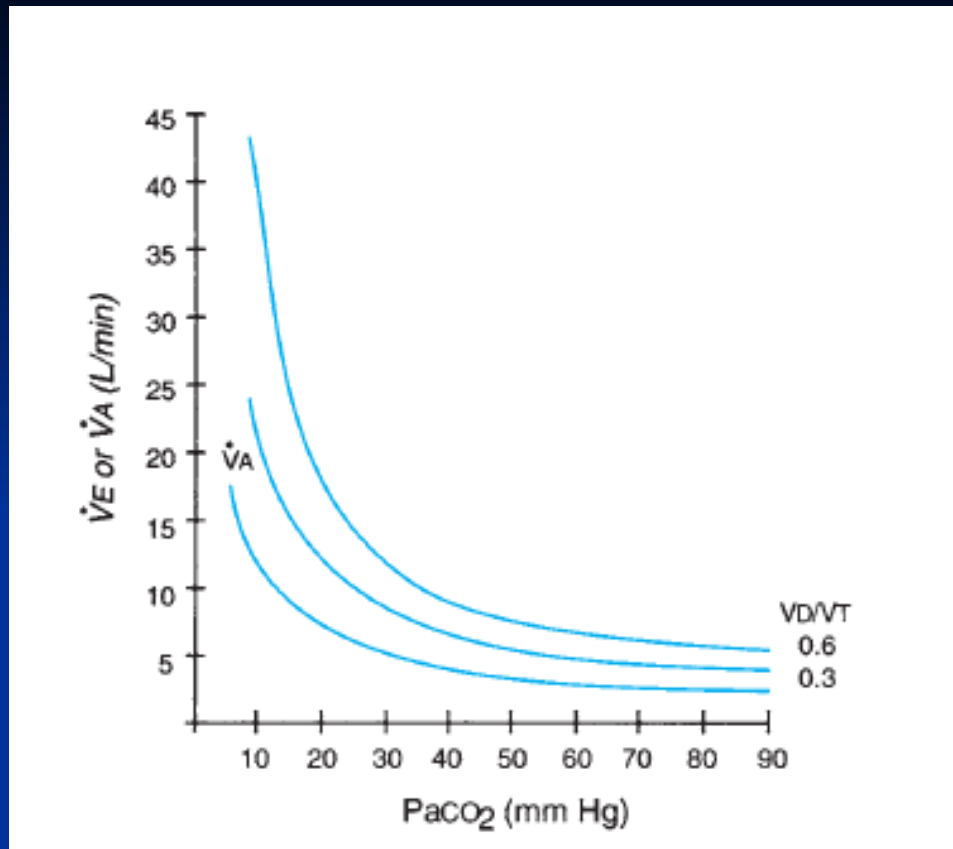
- Primárně zvýšení $p_a\text{CO}_2$
- Sekundárně vznik hypoxie- nadbytek CO_2 v alveolech vytlačuje kyslík z alveolu (pokud není zvýšeno FiO_2)
- Vzniká z plicních (těžké astma, ARDS, fibroza)
- i mimoplicních příčin- poruchy dých. svalů, centrální regulace, poruchy hrudní stěny- kyfoskolioza, PNO apod,.

Hyperkapnické resp. selhání

- Příčiny: alveolární hypoventilace
  - zvýšená produkce CO_2
  - zvýšená ventilace mrtvého prostoru

Mrtvý prostor:

- anatomický = dýchací cesty, OT kanyla
- fyziologický - ventilované ale neperfundované okrsky plic, nepoměr V/Q

Vztah alveolární a minutové ventilace k p_{aCO_2} při konstantní produkci CO_2

V_D/V_T - poměr mrtvého prostoru 0,3 / normal/ a 0,6 a jeho vliv na eliminaci CO_2

Klinické projevy hypoxie a hyperkapnie

Hypercapnia	Hypoxemia
Somnolence	Anxiety
Lethargy	Tachycardia
Coma	Tachypnea
Asterixis	Diaphoresis
Restlessness	Arrhythmias
Tremor	Altered mental status
Slurred speech	Confusion
Headache	Cyanosis
Papilledema	Hypertension
	Hypotension
	Seizures
	Lactic acidosis

Hypoxemické selhání

- Snížené paO_2 , ale normální nebo snížené $paCO_2$
- Vzniká při postižení plicního parenchymu nebo plicní cirkulace- pneumonie, aspirace, ARDS, plicní embolie...
- Hypoxemie- snížený obsah kyslíku nebo snížená saturace Hb kyslíkem
- Hypoxie- snížená dodávka O_2 tkáním a jeho důsledky (snížení C.O., anemie, septický šok, otrava CO apod.)

Mechanismy vzniku hypoxemie

- Mají důležitý vztah k rozpoznání plicního postižení a ke způsobu léčby
- 2 základní typy:
  - a/ pokles alveolárního pO_2 (P_{AO_2})
  - b/ zvýšení venozní příměsi

Pokles alveolárního P_{AO_2}

Tlak v alveolárním prostoru je součtem parciálních tlaků O_2 , CO_2 , H_2O a dusíku

- Vzestup P_{ACO_2} musí vyvolat pokles P_{AO_2} a následně také pokles PaO_2

$$P_{AO_2} = F_{IO_2} \times P_B - \frac{P_{ACO_2}}{R}$$

Barometrický tlak

Poměr výměny plynů v alveolech – poměr CO_2 a O_2

Mechanismy vzniku hypoxemie

Table 12-2. Mechanisms of hypoxemia.

Mechanism	P_{aCO_2} (P_{ACO_2})	P_{AO_2}	$P(A-a)O_2^*$	PO_2 on 100% O_2 (mm Hg) [†]	Example
Alveolar PO_2 ↓ Inspired PO_2 Hypoventilation	↓ ↑	↓ ↓	Normal [‡] Normal	>550 >550	High altitude. Neuromuscular disease, obesity-hypoventilation syndrome.
Venous admixture Right-to-left shunt $\dot{V}/\dot{Q}$ mismatching Diffusion limitation	Normal or low Normal or low Normal or low	Normal Normal Normal	Increased Increased Increased	<550 >550 >550	ARDS, septal defect. Pneumonia, asthma, COPD. Alveolar proteinosis.

* $P(A-a)O_2$ on room air. Normal <15–20 mm Hg.

[†] P_{aO_2} while breathing 100% O_2 distinguishes right-to-left shunt from other mechanisms.

Venozní příměs

- Zvýšené množství neokysličené žilní krve v arteriální krvi
- Zvýšená alveolo-arteriální difference O_2 $P(A - a)O_2$
- Příčiny:
  1. Pravo-levý zkrat – část krve není okysličená v plicích, např. atelektázy, vrozené srdeční vady s defektem septa, ARDS – alveolární kolaps, atelektázy a edém,
špatná odezva na zvyšování FiO_2 , pokud je paO_2 při inhalaci čistého kyslíku $< 550\text{mmHg}$, pak je potvrzena přítomnost pravo-levého zkratu

Venozní příměs

2. Nepoměr ventilace/perfuze- nejčastější příčina hypoxemie

- některé oblasti plic jsou plně perfundovány, ale nedostatečně ventilovány a naopak
- Asthma/COPD – nepravidelná distribuce ventilace při spasmu – proměnlivé resistanci DC,
- Plicní embolie – porucha distribuce perfuze plic
- Dobrá odpověď na zvýšení FiO_2

Venozní příměs

3. poruchy difuze – za normálních okolností je k dispozici dostatečný čas průchodu erytrocytů kapilárním řečištěm k dosažení ekvilibria PAO_2 a PaO_2
- zrychlený průtok krve kapilárním řečištěm – např. zvýšený C.O., plicní embolie
  - Zhoršení difuze při plicním edému, fibroze, plicní alveolární proteinoze apod.
  - Při mnoha plicních onemocněních kombinace všech mechanismů hypoxie

Dodávka O₂ a tkáňová hypoxie

- Adekvátní dodávka O₂ tkáním je nejdůležitější funkcí respiračního systému
- Vyžaduje dobrou funkci plic, srdce a oběhu
- Systémová dodávka kyslíku je funkcí arteriální koncentrace O₂ (mlO₂/L krve) a C.O. (L/min)

$$\text{O}_2 \text{ delivery (mL/min)} = \text{arterial O}_2 \text{ content (CaO}_2, \text{ mL O}_2\text{/L blood)} \times \text{cardiac output (}\dot{Q}\text{, L/min)}$$
- Tento vzorec ale plně nevyjadřuje adekvátnost dodávky O₂ tkáním podle jejich potřeb, normální nebo zvýšená dodávka O₂ může být nedostatečná v šoku nebo sepsi

Příčiny snížené dodávky O₂

- Snížení arteriální koncentrace O₂ při arteriální hypoxemii nebo při posunu disociační křivky OxyHb doprava – acidemie, hypertermie
- Anemie – důležitá příčina, pokles Hb z 120 g/L na 80 g/L vede k poklesu art. koncentrace O₂ a dodávky O₂ o 33%
- CO- při vysoké afinitě k Hb vytěsňuje kyslík z vazby na Hb – pokles art. koncentrace O₂. Kromě toho posunuje disociační křivku OxyHb doleva – problémy s uvolňováním O₂ v tkáních

Příčiny snížené dodávky O₂

4. Srdeční výdej- multifaktoriální – adekvátní žilní návrat, funkce PK a LK, plicní a systémová resistance a srdeční frekvence
- I při absenci kardiálního onemocnění je při resp. selhání ovlivněna funkce srdce –hypoxemie a acidoza má vliv na kontraktilitu a srdeční rytmus
  - Vliv UPV – interakce ventilace – oběh- snížený návrat, snížená diastolická compliance LK, zvýšená plicní vaskulární resistance
  - Stupeň vlivu UPV různý podle agresivity ventilace a závažnosti plicní patologie

Pulzní oxymetrie

- Kombinace principu oxymetrie a pletyzmografie
- Neinvazivní metoda měření saturace Hb kyslíkem v arteriální části krevního řečiště
- Princip- rozdíl v absorpci Hb a OxyHb červeného a infračerveného světla
- Normální hodnota SpO₂ je 97-98%
- Náchylná k artefaktům- pohyb čidla, externí zdroj světla, variace v art. pulzacích, venozní pulzace na DKK apod.

Pulzní oxymetrie - validita

- Chyba v extrémních poklesech – $SpO_2 = 75\%$ je asi 7 – 12%
- Zdroje chyb:
  - ze strany pacienta – hypotenze, špatná perfuze periferie, vazopresory s ovlivněním blood flow a průběhu pulzové křivky
  - abnormální hemoglobin- carboxyHb má stejnou schopnost absorbovat světlo o vlnové délce 660 nm jako OxyHb- falešně vysoká hodnota SpO_2 při otravě CO
  - MetHb má stejnou absorpci červeného i infračerveného světla, výsledkem je falešná hodnota SpO_2 85%, vede tedy k falešně nízké hodnotě SpO_2 (je-li skutečná SpO_2 vyšší než 85% a naopak)

Kapnometrie a kapnografie

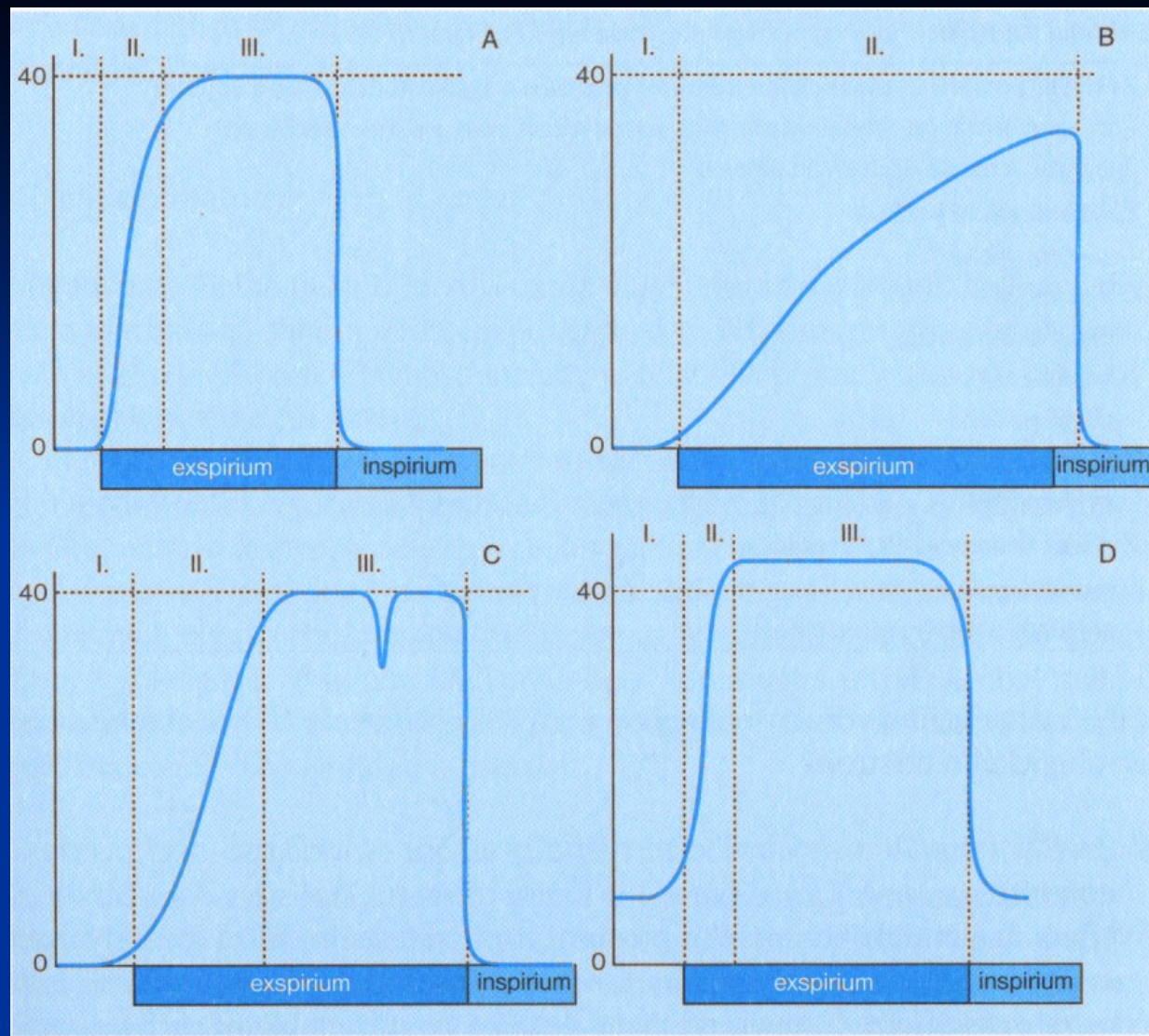
- Měření koncentrace CO_2 (metrie) a její grafické znázornění (kapnografie) ve vydechovaném vzduchu
- Princip měření absorpce infračerveného světla
- Průtočný (mainstream) systém – snímač v okruhu
- Aspirační (sidestream) systém- z okruhu nasáván plyn, čidlo uvnitř moniotru
- Rozdíl mezi PaCO_2 a ETCO_2 je za normálních podmínek - 2 – 5mmHg, odráží velikost mrtvého prostoru a poměr V_T a V_D

A. Norm. křivka

Fáze I – mrtvý prostor

Fáze II směs mrtvého prostoru a alveolárního plynu

Fáze III plató alv. plynu

B. Nemocný s výraznou nehomogenitou distribuce ventilace – COPD

Fáze II je dlouhá, plató chybí

C. Zářez ve fázi III je známkou inspiračního úsilí

D. Zpětné vdechování CO₂- není dosaženo nulové hodnoty ETCO₂

Příčiny nárůstu gradientu mezi PaCO₂ a ETCO₂

I. Zvětšení poměru anatomického mrtvého prostoru a velikosti VT:

- zařazení filtrů, adaptérů do okruhu ventilátoru
- snížení velikosti dechového objemu

II. Zhoršení plicní perfuze

- zástava oběhu
- hypotenze
- nízký srdeční výdej
- plicní embolie
- ventilace pozit. přetlakem, zařazení PEEP

III. Zvýšení nehomogenity ventilace

- bronchospasmus